

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petir-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ali slovanske šole ne učé avstrijskega domoljubja?

Pripetil se je slučaj, da je došel učenec iz nemške ljudske šole v c. in kr. vojaško šolo, kjer je bil vprašan o najvažnejših momentih iz zgodovine avstrijske monarhije in presvetle vladarske hiše. Pri tem izpitu je pokazal gojenec v tej stroki „strašno nevednost“. To je napotilo c. in kr. državno vojno ministerstvo in c. kr. naučno ministerstvo, da sta ta slučaj priobčila vsem avstrijskim šolskim oblastvom, katera so avstrijskemu učitelstvu naročila, da z večjo marljivostjo goje v šolah avstrijsko zgodovino z ozirom na našo presvetlo habsburško rodovino.

Ti le hvalevredni ukrepi šolskih gosposk so našli pot tudi v politične časopise, ki so jih pa bolj jednostransko objavili. Hoteli so s svojim priobčenjem pohvaliti nemške šole, slovanske pa nekako počrniti, kakor bi one ne učile avstrijske zgodovine in ž njo v zvezi avstrijskega domoljubja. To čudno postopanje nemških časnikarjev moramo zavrniti z opisom dejanskih razmer.

Slovanske ljudske šole imajo iste učne načrte in bistveno jednake šolske knjige, kakor nemške. Slovanski učitelji so v Cislitaviji tako izobraženi, kakor nemški. Gledé avstrijskega domoljubja so pa tako naudani čiste ljubezni do svoje avstrijske domovine, kakor nemški, če ne še bolj. Zavoljo tega se po slovanskih šolah uči avstrijska zgodovina ravno tako, kakor po nemških. Toda c. in kr. vojaške šole so pa kar od kraja nemške. Učenec, ki pride iz slovanske ljudske učilnice v tako nemško vojaško šolo, dobi skoro vsa vprašanja le v nemškem jeziku. Kako naj torej odgovarja slovanski učenec na nemška vprašanja, ko nemški jezik le malo ume?

In še druga okoliščina je. Nemci imajo zgolj narodne šole, t. j. vse njih ljudske šole so nemške. Nemcem ne pride na misel, da bi se v ljudski šoli učili kakega slovanskega jezika. To zmatrajo zoper zdravo pedagogiko. Njih nižje in višje organizovane ljudske šole so popolnoma nemške. K večjemu imajo francoščino v meščanskih šolah za neobligaten predmet.

Kako pa je s slovanskimi ljudskimi šolami? Jedinio le nižje organizovane učilnice so brez nem-

ščine. Tri-, štiri- in petrazrednice imajo pri Slovanih nemščino kot predmet, večkrat kot obligatni predmet, ki se rabi včasih celo kot učni jezik, zlasti na meščanskih šolah.

Slovanske ljudske šole imajo vsled nemščine dvojno nalogo; učiti se je slovanskim otrokom istih nauk, kakor nemškim, vrh tega pa še tujega, nemškega jezika, kar jim veliko časa jemlje in ve liko truda prizadeva.

Nadarjeni učenci, marljivi šolarji so še kos tej dvojni nalogi, če tudi ne v vseh slučajih. Večkrat se pa pripeti, da tako urejene slovanske šole zadostujejo le jedni nalogi, zlasti tedaj, če se jim je le preveč nemščine urinilo. One učé le navadne predmete, jezik in računstvo z marljivostjo in v večjem obsegu, a zanemarjajo druge predmete, na pr. zemljepis, zgodovino itd.

Dogodi se pa tudi, da slovanski učitelj vse predmete s svojimi slovanskimi otroci marljivo goji; a ker mu je v interesu nemškega jezika ukazano, da mora, recimo, zemljepis in zgodovino v nemščini predavati, pripeti se, da si otroci le nemške besede zapamtijo, od tvarine, od navadne teške tvarine same pa jim ničesar v glavi ne ostane.

Radi tega menimo, da se bodo tudi v bodoče še jednaki slučaji dogajali. Takim neprimlikam se bode le s tem nekoliko odpomoglo, če se tudi c. in kr. vojaške šole v nižjih razredih postavijo na podlagi materinskega jezika obiskajočih gojencev.

i. l.

„Celjskega Sokola“ osnovalna slavnost dne 7 in 8. septembra.

(Dalje.)

Ko se je popolnoma zmračilo, podala so se društva nazaj v Žalec, kjer se je v obširnih prostorih g. Hausenbillerjeve hiše nadaljevala veselica s petjem in raznimi govori, v bližnji sobi pa se je plesalo. Izmed mnogih govorov naj navedem samo nekatere. Nazdravljalo se je Hrvatom, koji so odzdravljali. Posebno izvrsten govor pa je imel mlad duhovnik, g. doktorand Medved iz Šoštajna, ki je povdarjal slogo vseh stanov, naj vsi složno delajo, kakor se godi na Štajerskem, kjer pada trdnjava za trdnjavo vsled složnega delovanja. Nazdravlja vsem stanovom, če so narodni. Zdravica

govorjena z navdušenjem, ki nas je spominjalo na pokojnega Božidara Raiča, bila je vsprejeta z burnimi klici odobravanja. Ko je bilo vse najbolje volje začela so prihajati iz Celja poročila o nameranih napadih. Sklenilo se je poslati telegrafično poročilo okrajnemu glavarstvu, naj skrbi ono za vzdrževanje javne varnosti, če ne si bodo Sokoli radikalno pomagali sami, odgovornosti za posledke pa ne prevzamejo potem.

Starosta Ljubljanskega Sokola nazdravil je pred odhodom še enkrat mučeniku teh dni, neumorno delujočemu starosti Sokola Celjskega, ki bi ne mogel imeti boljšega načelnika ter mu zaklical iskreni: „Nazdar!“ ki je bil burno ponavljan od vseh. Dr. Vrečko zahvalil se je in napil na složnost vseh Sokolov! Z živahnimi Živio-klici podali smo se potem na vozove ter po 11. uri v dolžih vrstah odpeljali se v Celje. Ker so pred mestno mejo bili vojaki nastavljeni in so patrolirali žandarini, bile so ulice Celjske čisto prazne, niti žive duše ni bilo videti, ko smo korakali za vojaci v mesto. Da se ni pred Centralno kavarno videlo zbranih kacihi 20 pobalinov, ki so zagledavši Sokole, demonstrativno intonirali nemško pesem, niti vedeli bi ne bili da je res kdo v Celji še na nogah. Dozdaj mirni Sokoli zagromeli so kakor levi in Živio pred Celjsko kavarno, čul se je gotovo po vsem mestu. Nekoliko surovakov, ki so metali jajca in pesek, pozaprl so žandarmi, potem pa je bil kmalu mir in korakali smo na kolodvor. Velika sreča je bila za Celjske izzivače, da so bili vojaki, ker Sokolov potrpežljivost bila je napeta do skrajne meje. Tim častneje smejo se tedaj ozirati nazaj na slavnost, katera se je vršila tako sijajno na vse strani na čast Slovincem, a na sramoto nemškemu hujskačom, ki neso dosegli namena svojega, akoravno so skušali na vse mogoče načine kaliti mir in motiti slavnost.

Za danes priobčimo telegrame, došle od bratov Čehov, Hrvatov in drugih Jugoslovanov:

Budějovice: Bratři z daleké sice ciziny leč ze srdce přátelského voláme k Vám ve významný dendnešní Vaši slavnosti upřímně „Na zdar“.

„Sokol Budějovický“.

Domažlice: Podajmo si roki, brati, krepak duh, silna desna pa v žilah naših slovanska kri. Brez strahu naprej! „Sokol Domažlický“.

LISTEK.

Jurij Šubić.

Njegovo življenje in umetniško delovanje.

I.

Jedva je do dóbra prerasla trava gomilo v katero so zagrebljani tam zunaj v Renski Palaciji prerano umrlega nam rojaka Janeza Šubića, pretreslo nas je znova prebolestno poročilo, da je dne 8. t. m. v Lipsiji umrl njega mlajši brat, Jurij Šubić, najnadarnejši naš slikar, umetnik po božji milosti, kakeršnega doslej še ni rodila slovenska mati...

Dasi smo prijatelji vedeli, da je slavnemu rojaku našemu po nesrečni „influenci“, katera je lausko zimo i njega napadla, zdravje porušeno, ipak nam je vest o njegovi smrti došla toli iznenada, povse nepričakovana, da je kar nič prav ne moremo verjeti: zdaj pa zdaj, tako se nam dozdeva, odprla se bodo vrata in zlati naš „Jurij“ bode stal pred nami, čil in vesel, kakeršnega smo bili vajeni gledati v širlem krogu prijateljev večer za večerom.

Saj je še dne 30. avgusta t. l. iz grada Rašvica pri Lipskem, poročajoč o slikarskih delih, katera je prevzel pri svojem prijatelju, graščaku Keesu-u, pisal nekemu tukajšnjemu prijatelju nasledne nade polne besede: „Lepo delo, lepa dežela, prijetni ljudje, pivo in vino dobro — kakor rečem: pojde!“ In — deveti dan za tem udarila je neusmiljena smrtna roka prepleteno njegovo srce, zibajoče se v presladkih nádejah o jasnej bodočnosti — solzé mi kalijo pogled, ko pišem te preotožne vrste!

Kakor sem rekel: z Jurijem Šubićem smo izgubili pristnega umetnika po milosti božji, kakeršnega še doslej ni rodila mati slovenska in Bog vé, če se nam bode še kedaj narodil jednak izvoljenec božji...

In takó sta nam umrla, in sicer za polovico človeškega življenja prerano, v poldrugem letu oba slavna brata-slikarja, Janez in Jurij Šubić, katera sta nam prisvetila kakor bliščeča Dioskura v turobno noč duhomornih naših bojev za gmočni obstanek — naglo in nenadejano kakor ste se bile prikazali pred kratkimi leti, izginoli ste zopet z našega obzorja ti prekrasni umetniški zvezdi in breztolačna temina je nastala za njima... Toda stoj! Na za-

temnelem podnebju tožne domovine se leskeče za njima svetli sléd liki čarovita niz pestrobojnih utrinkov, in to so — umotvori naših bratov Šubićev, s katerih odseva božanski svit nesmrtnosti. Bila sta oba poklicana umetnika v pravem pomenu besede, in njuno imé slovó po vsej Evropi; zlasti Jurij Šubić proslavil je naš rod pred vsem omikanim svetom ter si stekel palmo prvenstva mej vsemi doslej živeli slikarji slovenskimi...

Oglejmo si torej prekratko življenje tega proslavljenega našega mojstra-slikarja in njegovo siloma pretrgano umetniško delovanje, kolikor nam ga je namreč znanega tukaj v ožji domovini njegovi.

Jurij Šubić se je porodil v 13. dan aprila meseca 1855. l. v Poljanah nad Škofjo Loko. Kakor ostali bratje njegovi, podedoval je tudi on izredno nadarjenost za slikarstvo po očetu Stefanu Šubiću, po vsem Slovenskem poznanem podobarju in cerkvenem slikarju-samonku. Po prvotnih navodih v izvoljeni stroki na domu, dal ga je oče z Janezom vred v Ljubljano k nedavno umrlemu slikarju J. Wolfu. Ta velenadarjeni mož, kateri je naposled umrl v naši sredini v nezasuženi bedi, privel je

Dunaj: Podnik Váš necht' dosáhne zduhu podporován bujarou myslí a mužnou páží statečných bratří Slovenců. „Sokol Vídeňský“.

Jičín: Vřady sokolstva vítá novou bujarou ratolest upřímným „Na zdar“. „Sokol Jičínský“.

Náchod: Sokolskému sbratření voláme hřímavé „Na zdar“. „Sokol Náchodský“.

Opava: Přijměte bratrský pozdrav od nás. Bratři vytrvejme, nemožno by slovanstvo nedomohlo se svého práva. Svět sokolský.

Opava: Poslední dny zničily mnohé naděje i možnost osobní účasti na slavnosti Váš. Pásky bratrské pojící sokolstvo Slovanské nejsou zviklány; stojíme bratři při Vás. Necht' prapor Váš vlaje nad sokolstvem vždy jarým, a prospěšným pro vlast, národ, Vás a Slovanstvo „Na zdar“!

Dr. Podlipný.

Opava: Vitáme Vás v kruh bratrský a voláme Vám hřímavé „Na zdar“! Přemysl.

Poděbrady: Iz zibke slovečega kralja češkega Jurija, iz Poděbrada, pozdravljamo srčno Vaše bratsko društvo. Na zdar! Živeli Slovenci!

„Sokol Poděbradský“.

Praga: Dviguj se kvišku mladi „Sokol“, in razširjaj svoje peruti čez našo domovino!

Praunseis, Šuklje.

Třebíč: K dnešnímu dnu a skvělé Vaši budoucnosti srdečné „Na zdar“! „Sokol“ v Třebíči.

Beligrad: Da osnivanje Sokola urodi dobrim prodom po slovensku stvar i misao u ime svojih jednomišljenika:

Lazar Duma, Makedonac.

Mostar: Živio i kripko napredovao!

Dva Slovenca u Mostaru.

Pulj: „Sokole“, sivi, sievaj poletuj kripko, majka Slava krunu Ti savija. Diritto Croato.

Pulj: Izabrano jato leti sakuplja, piri, budi. Pohjeda Te čeka. „Slavjanska čitaonica“.

Požega: Mlademu „Sokolu“ želi bistre oči i krepka krila! Spectabilis.

Reka: Današnjem slavju pridružuju se

Riečki Hrvati.

Reka: Duhom sam s Vama, današnja svečanost nek bude dokazom, da Slaveni na jugu hoče, da budu ujedinjeni, slobodni, nezavisni.

Erasmo Barčić.

Rogatec: Spretno polečeli na odkupljenje zajedničke domovine, braće Hrvata i Slovenaca. Živeli! Hrvati na Taborskom.

Spljet: Narodnom veselju jednokrvne braće junačkih čuvara sjeverne granice proti biesnome dušmaninu, slavi Sokolova zelenoga Štajera duhom učestvuje i sa obala Adrije bratski pozdrav šalje Spljetska hrvatska mladež.

Škardona: Krepak zdravstvu kliče Sokolu Celjskemu iz kršne Dalmacije Josip Cizelj.

Zader: Borite se! Nepredajte se! kliče braći Sokol.

Zagreb: Budite tumačem osjećajah drugova Váših, koji bijahu zapričeni posjetiti jednokrvnu braću. Da Bog poživi narod slovenski i njegove Sokole u miru i u borbi za slobodu domovine svoje! Kaiser, podpredsjednik bicyklista.

Zagreb: Zdravo telo in zdrav duh bodeta nas vodila do produktivnega dela, spojena z živo vero, z vero v slovenski narod in Slovanstvo, da

ne izgubimo svoje zemlje ni pedi. Živeli energični štajerski rodoljubi in rodoljubke: Slava vsem navzočim pri lepej slavnosti. Živio „Celjski Sokol“!

Celestin.

Zagreb: Današnjoj slavi bratski pozdrav! Veibel, Jelenz, Leustek, Schuch.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. septembra.

Ogerska nezavisna stranka.

Razpor mej ogersko nezavisno stranko je vedno večji. Te dni se je predsednik Polonyi odpovedal predsedništvu, ker vse ne gre po njegovi volji. Od kar je stranka s svojimi agitacijami za Košutovo domovinstvo napravila popolen fijasko, se kaže mej njenimi pristaši veliko nasprotje. Nekateri se držijo programa 1848., drugi pa programa 1849. leta. Kakor kaže, bode polagoma ta stranka zgubila ves upliv.

Vnanje države.

Iredenta.

Poslednji čas se iredentska stranka v Italiji jako giblje. Vladi sami se je že potrebno zdelo, upreti se temu gibanju. Kakor se pa kaže, v Rimu nemajo dosti moči ali pa jim manka dobre volje, da bi povsem zatrli to gibanje. Navadno iredentovci pred vsem zahtevajo, da se Trst in Trident pridruži Italiji, te dni je pa v Bolonji poslanec Vandemini zahteval, da se pred vsem Italiji priklonijo Nizza, kjer je rojen Garibaldi, in Savojsko, od kodar izvira sedanja italijanska rodbina. V Parizu je njegov govor napravil kaj nepovoljen utis.

Bolgarsko vprašanje.

V Sofiji hočejo vedeti, da bi bil vojvoda Leuchtenberški zasel bolgarski prestol, ko bi se bila posrečila zarota majorja Panice. Vojvoda baje še vedno goji nade, da bode kdaj bolgarski knez. Zaradi tega je pa v Sofiji vzbudila neko bojazen vest, da vojvoda spremlja carjeviča na njegovem potovanju v Carigrad. Da bi princ Leuchtenberški zares mislil priti na bolgarski prestol, jako dvomimo. Bolgari bi njega ali pa vojvodo Oldenburškega tudi bili volili, ko bi bil car zadovoljen s takim rešenjem bolgarskega vprašanja; toda car dosedaj ni maral slišati o tem, da bi kak sorodnik carske rodbine zasel prestol bolgarski in tako postal turškega sultana vazal.

Društvo sv. Save.

Turška vlada je prepovedala, da se ne smejo v Turčiji nastavljeni učitelji, ki so se izobraževali v zavodu društva sv. Save v Belemgradu. S tem je Turčija prekršila Srbom račun. Ta zavod bili so osnovali, da bi se v njem vzgojevali srbski učitelji za Staro Srbijo in Makedonijo, ki bi pozneje delali za srbstvo v teh pokrajinah. V Belemgradu je seveda ta prepoved vzbudila silno nevoljo, ker sedaj nemajo nobenega sredstva proti bolgarski propagandi v teh dveh pokrajinah. Ta ukrep je pa tudi lahko Srbe preveril, da tudi v cerkvenih zadevah nemajo pričakovati, da bi se Porta ozirala na njih želje. Posebno bode obnovljenje Ipeškega patrijarhata ostala le pobožna želja.

Ministerska kriza v Rumuniji.

Rumunsko ministerstvo bode se nekda kmalu precéj premenilo. Odstopili bodo baje ministri Marghiloman, Rosetti in Penescu, in v ministerstvo ustopijo Carp, Holhan in Buiclin. Sedanji pravosodni minister bode imenovan guvernerjem narodne banke. Može, o katerih se misli, da ustopijo v ministerstvo, so junisti in je posebno Carp velik prijatelj Avstrije. Če on ustopi v ministerstvo, bode

to znamenje, da v Bukureštu avstrijski upliv premaguje ruskoga.

San Salvador.

Po poročilih iz Amerike je v San Salvadoru voljen general Ezeta za predsednika. Ezeta si je bil po umoru prejšnjega predsednika po sili prilastil vso državno oblast. Poznejši dogodki so ga pa prisilili, da je to oblast odložil do izvolitve legitimnega predsednika. Njegova izvolitev bode jako neugodno uplivala v Guatemali, ker je general velik nasprotnik Guatemalcev.

Dopisi.

Iz Kobarida 7. septembra. — Spomenica, katero je naša občina izročila cesarskemu namestniku vitezu Rinaldini-ju pri njegovem dohodu dne 3. t. m. v naš trg, obseza nastopne točke:

Kobariška občina hrepeni po tem, da se zboljša njeno gospodarstvo, posebno glede na kmetijstvo in obrtnijo.

Da se to doseže, potrebuje kobariška občina sledeče:

1. Da se določi od strani slavnega c. kr. okrajnega glavarstva vsak mesec v Kobaridu jeden kot uradni dan. Gospod c. kr. glavar more posebno na uradnih dnevih razmere našega kraja spoznati, posebno na teh dnevih svojo moč in veljavo pokazati in ljudem bode s tem dolge poti in veliki stroški prihranjeni.

2. Da se po deželni postavi določi, da bo Kobariški volilni kraj ne samo pri volitvah za državni, ampak tudi za deželni zbor. — Na tak način se prihrani volilcem mnogo časa in denarja in le tako jim bo mogoče, da dejansko izvrše svojo volilno pravico.

3. Da stopi zdravstvena postava v moč. Kobariški okraj, ki šteje do 10.000 duš, nema ne lekarne ne zdravnika. Takih razmer je treba daleč po svetu iskati. Gorje družini, katero bolezen obiskuje.

4. Da se na državni cesti proti Bolcu tako zvani Trnovski klanci odstranijo, ker to zahtevajo vojaški oziri, kupčijski promet in varnost življenja za ljudi in živino.

5. Da se uravna struga Soče. Ta reka proizvaja mnoge škode. Z malimi stroški se da tukaj veliko sveta za kulture, posebno za vrborejo, pridobiti.

6. Da se konečno dovrši reguliranje Idrije. V smislu obstoječe deželne postave bi se moralo to delo že zdavno izvršiti.

7. Da ostane še vedno v Kobaridu c. kr. pripravljavnica za učiteljska, ker upliva blagodejno na duševni in gmotni razvitek naše mladine.

8. Da se osnuje v Kobaridu na državne stroške nižja kmetijsko-obrtniška šola kot nadaljevanje štirirazredne ljudske šole. Pri nas je v primeri prebivalstva malo za poljedelstvo primerne svete, in zato je treba intenzivno delavnosti v kmetijskem in obrtniškem oziru. Ta šola bi močno povzdignila blagostanje našega okraja.

9. Da se napravi v Kobaridu na državne stroške „sadna in gozdna drevesnica“, katero naj bi oskrboval c. kr. gozdnar s pomočjo vodstva tukajšnje ljudske šole. Kobariška občina pripravljena je dati v ta namen brezplačno potrebni svet. Kdor je videl sadno in gozdno drevesnico v Bolcu, ki

oba brata Šubića na pot prave umetniške izobrazbe. On jima je bil takorekoč duševni oče; kajti ne samo, da jima je dajal praktična navodila v omiljeni si umetnosti, ucepil je v nežna srca svojih učencev tudi marsikatero zlato zrnice dobrih nauk za bodoče njihovo življenje. Ginljivo je bilo poslušati, kadar sta pripovedovala uvekovečena brata, kakó njiju je blagi mojster svaril pred vsem nepotrebnim premišljevanjem in bojazljivim ugibanjem pred neznano bodočnostjo, ki zadušila toliko mladih talentov. Umetnik, rekel je često vrli možak, bodi ponosen, samozavesten in prepričan o uzvišenosti svojega poklica in ako se loti kakšnega novega dela, naj ne ugiblje takoj s početka, dali se mu bode posrečilo ali ne, temveč z vso energijo in s polnim samozaupanjem naj koraka premim pótom svojemu smotru naproti in uspeh mu je zagotovljen. Upliva tega modrega njihovega učitelja se imata zahvaliti oba naša Šubića na plemenitem umetniškem ponosu in na vzgledni individualni določnosti, s katero sta proizvajala vsa zasnovana dela. Ni čudno torej, da sta se ga blagosrčna umetnika vedno hvaležno spominjala ter govorila o njem z nekim detingkim spoštovanjem.

Na odhodu od Wolfa ločila sta se brata ter krenila vsak svojo pot: Janez je šel v Benetke na „akademijo delle belle arti“, Jurij pa je ustopil, po obisku svetovne razstave na Dunaji l. 1873., v ondoto slikarsko akademijo, kjer mu je bil glavni učitelj znani slikarski profesor Griepengerl. Ondu se je velenadarjeni mladenič kaj pridno učil ter vrlo napredoval, da je naposled dobil zlato Fägerjevo svetinjo za najboljšo koncepcijo zadnjega prizora Schillerjeve pesni: „Der Gang nach dem Eisenhammer.“ V oni dobi se je seznanil Jurij Šubić z našim Stritarjem, kateri se je jako zanimal za ne navadni njegov talent. Občevanje s tem veleizobraženim estetikom slovenskim in utemeljiteljem nove dobe v našem slovstvu, uplivalo je blagodejno na mladega našega umetnika, kar se vidno razodeva iz vseh potlejšnjih proizvodov njegovih. Toda sredi najsmelejših načrtov o bodočnosti svoji l. 1875., dohitel ga je klic v vojake, s čemer se je smer njegovega življenja, kakor marsikateremu nadebudnemu mladeniču, obrnila v drugo tir. Dve leti je služil v Trstu pri domačem pehotnem polku št. 17. Toda bivanje na prisojenih obalah sinje naše Adrije prineslo je dojemljivi duši njegovi zopet novega ži-

veža ter ga seznanilo z dotle nepoznanimi prizori iz prezanimivega življenja pomorskega.

Ko se je Jurij Šubić vrnil na Dunaj, naprosil ga je Stritar, da mu je risal za „Zvon“ ilustracije njegovega ciklusa „Raja“. To so prve izvirne ilustracije slovenske, kar jih imamo v najnovejši dobi kulturnega našega preporeda. Dasi so to le takozvane „peresne risarije“, t. j. jednostavni, prosti obrisi brez polnih senc, proizvedeni so vender jako plastiški ter sestavljeni po vse duhovito. Le škoda, da je genijalni ilustrator moral odložiti spretni svoj risalnik, ko je bil poklican na okupacijo Bosne in Hercegovine in so zaradi tega v „Zvonu“ prenehale ilustracije. Vender tudi tam doli na slovanskem jugu, mej pristno in istinito „Rajo“, mladi naš slikar ni ležal brezposelno na slamnjati, temveč, ker je imel mnogo protekcije in zaslombe pri naklonjenih mu poveljnikih, katerim se je „akademiški vojak“ omilil, porabil je vse svobodne ure ter pridno risal slikovite bosanske in hercegovinske tipe, izmed katerih jih je nekoliko priobčil v raznih časopisih nemških. Tudi „Zlata Praha“, je prinesla l. 1884. dve strani njegovih „študij iz Bosne.“

bo tamkaj izdatno pripomogla k povzdigi gospodarstva, ta ne more kot dober patrijot mirovati, dokler ne vidi tudi v svojem kraju kaj jednakega. S tem bi bilo mogoče povzdigniti sadjerejo in na tak način omejiti žganjpitje, ki uničuje telo in duh.

10. Da podpira država v naših krajih govedorejo, posebno zdaj, ker so občinska zemljišča razdeljena in ker daje živinoreja v gorskih krajih prebivalcem glavni dohodek.

11. Da se sklene v zmislu državne postave 21. septembra 1869. št. 150 državnega zakonika državna postava o pomirovnih sodnijah.

12. Da se napravi v Kobaridu „c. kr. okrajna sodnija in ž njo združena c. kr. davkarija. — Dolga pot v Tolmin prouzročuje ljudem veliko zgube časa in denarja. Dolgoletno strastno pravljanje je vir gospodarskega propada in je spravilo že več posestnikov, da celo več vasij na beraško palico.

Mi želimo naše pravdne zadeve po kratki in ne dragi poti poravnati. To dosežemo, ako se dovoli c. kr. okrajna sodnija v našem okraji in če se upeljejo pomirovne sodnije.

Tukaj naštetih sredstev in pripomočkov potrebuje kobarška občina, da postane nje in cele okolice prebivalstvo, ki šteje do 10.000 duš, zadovoljno in srečno ter krepko na duhu in telesu.

Da bomo mogli značaj ljudstva še bolj utrditi in pridnost in varčnost pri njem še bolj buditi, treba bode povzdig niti osebnih in zemljišnih kredit. V to svrhu hočemo ustanoviti za naš okraj posojilnico in hranilnico. Ta dva zavoda pripomoreta, da se razkosovanje in zadolževanje zemljišč skrči, da se število pravnih zmanjša, da se oderuštvo odstrani in da se naše kmetijstvo, obrtnija in kupčija oživi.

Domače stvari.

— (Pevski večer,) ki ga je priredil včeraj v čitalniških spodnjih prostorih vrli naš „Slavec“, v dobrodelen namen, bil je prav dobro obiskan. Kakor vedno našle so pojedine točke pevskega programa živo odobravanje, posebno zbor iz „Gorenjskega slavčka“ in samospjev g. Medena, — dalje zbori „Brezi jadra“ in teški, a korektno peti „Vojaci na potu“ itd. Namestu izostalega komičnega prizora zapel se je komičen kvartet „Kitara“, ki je zbudil mnogo smeha. V solih odlikovala sta se gg. Meden in Pavšek, pri zadnjem smo z veseljem opazili, da lepo napreduje glede nastavka glasu in vokalizacije. Zbore je vodil in deloma na glasovirji spremljal prav spretno gosp. pl. Janušovski. Bogato oskrbljeni bazar donesle je dobrodelnemu namenu — podpora zapuščene udove in nje rodbine — prav izdaten znesek, tako da sme vrlo društvo v vsacem oziru zadovoljno biti z uspehom. G. podpredsednik Dražil se je toplo zahvalil mnogobrojnemu občinstvu za obisk.

— (Poročil se je) danes v Škofji Loki gospod doktor Karol Triller, podstarosta „Sokola“ z gospodično Berto Gerbec. Čestitamo!

— (Podoknico) napravita danes zvečer naša narodna pevska društva gospodičini Marijanici Souvanovi, hčerki veletržca gospoda Fr. Ks. Souvana, povodom njene poroke. Čitalniški pevski zbor pel bode ob 9. uri, „del. pev. društvo „Slavec“ pa ob 1/210 uri zvečer na velikem trgu pred stanovanjem gosp. Souvana.

— (Odbor „Glasbene Matice“) naznanja, da se tudi letos vsprejemajo učenci v trobilno šolo in sicer brezplačno.

— (Nemška nesramnost.) Z Jesenic se nam piše: Čudne stvari vrše se pri nas, odkar smo tako srečni, da imamo na Savi tovarno, katero je postavila kranjska obrtna družba. Da neso gospodje, kateri stoje na čelu tej tovarni, naše narodnosti posebni prijatelji, o tem čvkaajo že vrabci na strehah, da pa ti gospodje, kateri tako oblastno bijejo ob svoje pangermansko pokolenje, nimajo toliko takta, kakor ga v nas zaničevanih Slovencih zahtevamo od najnižjega človeka, tega se nismo domišljevali. Tedaj čujte in strmite: Pretekli teden hotel je c. kr. evidenčni geometer Frank iz Radovljice zaradi ureditve katastra in zem. knjige v katasterski mapi označiti poslopja, katera je zidalo obrtno društvo, kajti, kakor je znano, njegova naloga je, da označi vse posestne spremembe v katasterski mapi. Že je bil pri svojem delu v obližji tovarne, ko se pridrvi tovarniški vodja Trappen, doma tam nekje „aus dem Reiche der Gottes-

furcht und frommen Sitte“ ter se zadere nad njim, kaj da ima tu opraviti in ga zapodi. C. kr. geometer, kateri je bil mimogrede rečeno še celo v svoji uradniški uniformi, mu pove, kdo da je in da je njegova naloga na tej zemlji opraviti to delo, ali to ohojemu Nemcu ni bilo dovolj. Zapodil ga je osorno „nach echt preussischer Manier“ in geometer moral je pobrati svojega rojstva kosti in se oddaljiti s svojim aparatom vred. Ne moremo si misliti, da bi bil ravnatelj Trappen tako neveden in trapast, da ne bi poznal avstrijske uniforme; a ne vemo tudi nobenih razlogov, katero bi njegovo počenjanje kolikor toliko opravičevali. Ako zadnji slovenski kmet, ki se je porodil kje v gorskih rovtih, spoštuje avstrijskega uradnika, mora se to v tem večji meri zahtevati od človeka, ki se prištevava izobražencem. Pričakujemo, da bode politično oblastvo v Radovljici skrbelo za to, da dobi obče priljubljeni geometer Frank popolno zadoščenje. Če kedaj, umestno je gotovo sedaj, da cesarska oblastva nekoliko posvetijo temu čudnemu nemškemu patronu. Skrajni čas je, da pride ta nemški gospod do prepričanja, da je njegova prokleta dolžnost, spoštovati avstrijske urade, če hoče živeti v Avstriji. Sicer pa nimamo nič kaj posebno upanja, da bode kranjska obrtna družba odstranila tega gospoda; saj vemo vsi, ki živimo na Jesenicah, da sta si obrtne družbe očka Luckmann in ta nemški gospodič posebno na roke. Prositi bi se pa navzlic temu upali gospoda Luckmanna, da naj temu svojemu uradniku vender dopove, da vsak pošten človek zahteva od njega, da se taktno vède. Da je prišel s Pruskega k nam na Jesenice, to ni za nas nobena čast, pač pa zanj, ker si tukaj kruh služi. Njegovo urgermansko pokoljenje pa ga po naših nazorih nikakor ne opravičuje breztačno postopati proti uradnikom, kateri se približujejo tovarni v uradnem poslu.

— (Iz Novega mesta) se nam piše: Pretekli četrtek poslavljali so se od nas trije gospodje: namreč tukajšnje višje gimnazije ravnatelj g. Senekovič in gg. profesorja Šturm in Brežnik. Odhajajočim na čast bil je v Čitalnični dvorani sijajen banket, katerega se je udeležilo do 60 oseb, a mej njimi ni bilo niti jednega pravega meščana. Čudno, prečudno tako postopanje! To je pravi pravcati „spießbürgerthum“, ki niti tako daleč ne misli, kaj bi bilo Novomesto brez gimnazije, brez uradov. Zato treba, kadar se poslavljajo profesorji in uradniki, pokazati jim svoje simpatije in pa svojo — uljudnost, zlasti kadar se poslavljajo tako priljubljeni gospodje, kakor je bila baš omenjena trojica.

— (Na novo brambovsko vojašnico) na Gruberjevi cesti so v soboto smereko postavili. Vojašnica bila je tem povodom z zastavami in zelenjem okrašana, delavce pa sta gospoda podjetnika pogostila.

— (Prememba v posesti.) Gričarjevo njivo poleg Štefanove hiše „Pri združenji“ v Šiški, kupil je Ljubljanski moka g. Zorman za 5880 gold.

— (Čebelni semenj) bil je včeraj po stari navadi pred Frančiškansko cerkvijo. Čebele so letos samo mej Vrhniko in Postojino veliko nabrale, drugod bile so srednje, ali celo slabe, kvintal v paunjih stal je 28 gld., v sodčkih 24 gld. Največ blaga pokupil je g. Oroslov Dolenec.

— (Na Blokah pri Rakeku) vrši se dne 18. t. m. ob 10. uri dopoldne po maši zadušnici na ondotnem pokopališču odkritje grobnega spomenika, katerega je društvo učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega postavilo svojemu bivšemu udu, pokojnemu nadučitelju Bloškemu gospodu Ivanu Trevnu. K obilnej udeležbi vabi zlasti p. n. gg. tovariše in tovarišice v obližji društveni odbor.

— (Vabilo) k I. občnemu zboru „učiteljskega društva za šolski okraj Rudolfovo dne 18. septembra 1890 ob 2. uri popoldne na Toplicah.

Osnovni odbor. — (Vodovod v Gorici.) Tudi v Gorici je na dnevnem redu oskrbovanje mesta z dobro in zadostno vodo. Kakor posnamemo „Gorici“ imelo je nedavno mestno starejšinstvo zopet sejo, v kateri se je razpravljala skoro samo zadeva o vodi, ki naj bi se napeljala v mesto za pijačo in druge potrebe, in v kateri se je tudi nekaj sklenilo v tem oziru. Poročevalec o tej stvari v imenu odseka, kateremu je naloga trebiti in gladiti vodi pot v mesto, je bil prvi podžupan dr. Verzeznassi. Pohvalno je omenjal zasluge inženjerja Smrekarja, ki je sestavil načrte, kako naj se voda napelje, v splošno zadovoljnost mož, ki so izvedeni v tej stvari. Smre-

kar svetuje, naj se popravi sedanji vodovod iz Kronberga in naj se mu doda iz Oseka in iz Črniča. To bi stalo 364.000 gld. Vodnemu odseku se zdi to breme preteško za naša ramena; zato je nasproten drugemu delu načrta in je vsprejel le prvi del, da naj se popravi sedanji vodovod, v kateri naj se napeljejo oni novi studenci, katere so kupili od grofa Alfreda Coronini-ja, in kolikor bi še mankal vode, naj se dobi izpod zemlje po načrtih, katere naj inženjer Smrekar pripravi kakor hitro mogoče. Dokler bi ne bil popravljen kronberški vodovod in dokler bi ne imeli vode izpod zemlje, naj bi dajali lastniki mlinov v Stračicah, kakor do zdaj, mestu, vodo iz Soče proti letni odškodnini 4500, oziroma 3000 gld. po ceveh, ki so napeljene iz Stračic v nekdanjo cukrarno pri kapucinih. To je priporočal dr. Verzeznassi v imenu vodovodnega odseka in to je bilo slednjič tudi vsprejeto, ali le po daljši razpravi. Popravljati se bode torej vodovod kronberški in mej tem se bode pripravljala načrt in proračun za podzemsko vodo.

— (V stranišče) pala je včeraj v Krojaških ulicah šte. 3 zasebnega uradnika soproga, gospa Marija Ravnika in se teško poškodovala. Stranišče se popravlja in ker je bila deska odstranjena, dogodila se je nezgoda.

— (Premiranje konj v Ribnici) bilo je dne 9. t. m. Pripeljali so vsega vkupe 34 kobil iz žrebet. Za kobile z žrebeti dobili so premije gg: B. Kovačič iz Sodrašice 40 gold., M. Krajner iz Kočevja 25 gold., J. Mihič iz Kovlerjev in J. Brence vsak 20 gold., M. Nosan iz Sodrašice 15 gold., J. Toma iz Dolenje Vasi, Andrej Hönigman iz Lopovca in M. Perc iz Kovlerjev dobili so svetinje. Za breje kobile so dobili gg: J. Grebenec od sv. Gregorija 30 gold., J. Andolšek iz Poljan 20 gold., J. Oražem iz Kočevja 15 gold. J. Gode iz Srednje Vasi in Rankl iz Slovenske Vasi dobila sta vsak srebrno svetinjo. Za žrebeta dobili so gg: Ignacij Merhar iz Dolenje vasi, J. Lesar iz Hrvač in A. Šober iz Nemške Vasi po 10 gold., J. Zobec iz Hrvač, Hamberger iz Ribnice in Peterlin iz Vel. Poljan vsak srebrno svetinjo.

— (Dražba muricodolskih bikov,) katere je nakupila c. kr. kmetijska družba kranjska, bode v Kostanjevici na Dolenjskem dne 27. t. m.

— (V Podčetrtku,) kjer je bil poprej silovit klanec, preložili so cesto. Novo cesto izročili bodo jutri prometu.

— (Toča) pobila je dne 9. t. m. pri sv. Jakobu v Slov. goricah. Škoda k sreči ni velika, kajti, kakor čitamo v nemškem listu, vzela je le dvajsetinko grozdja.

— (Razpisana) je služba nadučitelja v Št. Vidu nad Vipavo. Plača 500 gold., priklada 50 gld. Prošnje do 28. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 14. septembra. Pet mladih Črnogorcev vzgojevalo se bode na troške sultanove v vojaški akademiji v Carigradu.

Bellinzona 14. septembra. Osebe, katere so bili ustaši ujeli, so se izpustile, začasna vlada razpuščena. Zvezni komisar si prizadeva, da bi mej strankama napravil kompromis.

Ljutomer 15. septembra. Številno zbranim volilcem predsedoval Kukovec. Dr. Gregorec poročal temeljito o kmetiskem vprašanji, narodnih borbah. Program združenja slovenskih pokrajin burnimi živiošklici vsprejet. Isto tako točka, da bodoči državnozborni poslanci stopijo samo v jugoslovanski klub. Nevolja na drznost Celjskih Súdmarkovcev nepopisna. Poslancu Gregorcu izreklo se je popolno zaupanje in iskrena zahvala.

Rovno 15. septembra. Včeraj bila je parada obeh maneverskih vojsk pred carjem, carico in carsko obiteljjo. Popoldne odpotovala carska obitelj v Spalo.

Rim 15. septembra. „Italie“ piše, da je inostranskih listov vest ob obnovitvi tripelalijance prazna izmišljotina, ker je še predolgo časa, predno trojna zveza poteče.

Razne vesti.

* (Čudež.) „Bosnische Post“ poroča, da ima uradnik v Serajevu dveletnega dečka, ki je bil zaradi boleznih jako slab in suh. Pred jednim tednom odšla sta uradnik in žena njegova z doma, pustivši otroka doma. Jaka se začudita, vrnivši se

domov, videč da je otrok jako odebil. Komaj so mu sezuli nogovce. Oče je poslal po zdravnika, da takoj pride, ker otrok je silno otekel. Zdravnik je dečka ogledal in izjavil, da je deček le debel, ne pa otekel. Drugi zdravnik je pa izjavil, da otrok umrje v treh dneh, če njegova debelost ni naravna. Dete pa, dasi je minol teden, je vedno še zdravo, je in pije z veliko slastjo in je vedno jednako merno debelo. Mladi deček je pač pravi veleum 19. stoletja, kajti izumil je, kako se v jedni uri odebeli, kar mu je pač le v čast.

(Ponesrečen napad.) Blizu Arca na južnem Tirolskem pripetil se je čuden slučaj. Blizu mosta čez Sarco čakali so italijanski delavci nadinženja Mühleisena, ki je tačas iz svoje pisarne imel priti čez most. Slučajno pa pride mimo neki mož iz vasi Bolognano, ki je bil nadinženju jako podoben. Malopridneži so ga zgrabili, da ga vržejo v vodo. Ko so pa po glasu spoznali, da ni pravi, so ga izpustili, opravičivši se, da neso pravega dobili, ter da so mislili, da je nadinženjer Mühleisen. Napadane je hitro tekla nazaj v mesto in cel dogodek naznačil policiji, ki je hitro odšla na lice mesta in prišla malopridneže. Čez jedno četrt ure je pa res prišel nadinženjer Mühleisen.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

14. septembra.

Pri **Maličih**: Troger iz Beljaka. — Ferenc iz Budimpešte. — Pl. Reya, Casteletto, Burasch, Deitsch, Nizialski z Dunaja. — Pl. Jany iz Gorice. — Dr. Leitmaier, Kunc iz Grada. — Senvini iz Trsta. — Massi iz Celovca. — Ranzinger, Koljanc iz Kočevja.

Pri **Stonu**: Danzer, Goldhamer z Dunaja. — Jelenc iz Celja. — Pl. Albori, Kopuletz iz Trsta. — Kundič iz Opatije. — Sušnik iz Škofjeloce. — Valka iz Novegarnesta. — Isler iz Švice. — Pollak iz Trbiča.

Pri **bavarskem dvoru**: Luggar iz Trbiča. — Samide iz Staroloke. — Močnik, Piskur, Herbst, Kren iz Kočevja. — Schepitz iz Trsta. — Leotič, Paulin iz Mantove.

Pri **južnem kolodvoru**: Dr. Genelin iz Trsta. — Vodicka iz Grada. — Pl. Leuman, dr. Kimerlic iz Gorice. — Vramešič iz Motnika.

Umrli so v Ljubljani:

10. septembra: Janez Grandeli, pekovski pomočnik, 53 let, Križevniški trg št. 5, za srčno kapjo.

12. septembra: Franc Košak, delavec sin, 1 mesec, Florjanske ulice št. 14, za katarom v črevih. — Ivan Lokar, hišnega posestnika sin, 19 dni, Vegove ulice št. 10, za katarom v črevih. — Adolf Hvale, mlinarjev sin, 6 mesecev, Tržaška cesta št. 24, za jetiko.

14. septembra: Alojzija Petrak, delavčeva hči, 5 dni, Hilsnerjeve ulice št. 10, za čelustnim krčem.

V deželni bolnici:

10. septembra: Marija Blatnik, delavčeva žena, 55 let, za grižo.

12. septembra: Franc Obiak, delavec, 31 let za jetiko.

13. septembra: Urša Purgar, delavka, 57 let, za grižo.

14. septembra: Marija Božič, gostija, 64 let, za oslabljenjem.

Tržne cene v Ljubljani

dne 13. septembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špoh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 34	Surovo maslo,	82
Ječmen,	4 23	Jajce, jedno,	3
Oves,	3 90	Mleko, liter,	8
Ajda,	2 60	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4 55	Telečje	68
Koruza,	4 39	Svinjsko	66
Krompir,	5 04	Koštrunovo	36
Leča,	2 32	Pišanec	50
Grah,	10	Golob	17
Fizol,	10	Seno, 100 kilo	134
Maslo,	7	Slama,	178
Mast,	90	Drva, trda, 4 metr.	640
Špoh frišen	70	" mehka, 4	440
	64		

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. sept.	7. zjutraj	737.7 mm.	12.4° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	737.4 mm.	18.0° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.2 mm.	12.2° C	sl. svz.	jas.	
14. sept.	7. zjutraj	740.3 mm.	7.6° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. popol.	740.0 mm.	16.6° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.4 mm.	12.4° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 14.2° in 12.2°, za 0.1° in 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 15. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	dan
Papirna renta	88. —	88. —
Srebrna renta	88.80	88.90
Zlata renta	107.60	107.35
5% marona renta	101.25	101.20
Akcije narodne banke	973. —	970. —
Kreditne akcije	309. —	309.20
London	112.50	112.10
Srebro	—	—
Napol.	8.95 1/2	8.93
C. kr. cekini	39	5.86
Nemške marke	55.22	55.02 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	101	15
Ogerska papirna renta 5%	99	25
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	166
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Zaloga trgovskega blaga.

V zapuščinsko konkursno maso trgovca J. L. Jaške-ta v Trbovljah spadajoča

zaloga mešanega blaga

proda se z obrtniško opravo vred iz proste roke in sicer tudi pod cenilno ceno 5076 goldinarjev, največ ponujajočemu proti točnemu plačilu.

Kupateljni naj blagovolijo doposlati zapečatene ponudbe do 25. dne septembra t. l. upravitelju konkursne mase c. kr. notarju **Franu Ulrich-u** na Laškem, kateri bo dal tudi druga potrebna pojasnila.

(696—2)

Razglas.

Predstojništvo samostana Uršulink naznanja s tem, da se prične

poduk na novi višji slovenski dekliški-gospodinjski šoli

dne 19. septembra t. l.

Upisovanje od 15. do 17. septembra od 9.—12. ure pred poludnem.

Natančna pojasnila daje predstojništvo samostana Uršulink v Ljubljani.

(703—2)

Knjigarna lg. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

Kongresni trg št. 2 Ljubljana Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in v vnanjih zavodih, zlasti c. kr. veliki gimnaziji, c. kr. veliki realki in c. kr. moškem in ženskem učiteljski tukaj, privatnih šolah ter ljudskih in meščanskih šolah uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, broširanih in v trajnih šolskih vezih, po najnižjih cenah.

(683—4)

Seznami uvedenih učnih knjig dado se zastonj.

Dunajske razstavne srečke à 1 gld. Lemalojih je še!

Zadnji
mesec

Glavni dobitnik

50.000

gold. vrednosti

11 srečk 10 gl.
6 srečk 5 gl. 50 kr.

Srečke à 1 gld. pri C. C. MAYER-ji v Ljubljani.

(629—2)